

[From.]

Artiklers Form og Indhold, men jeg ønsker dog at sige et Par Ord om selve Pagten og de Konsekvenser, som jeg mener den kan faa for vort Samfund.

Organisationens Formaal er det smukkeste tænkelige, og jeg citerer med Formandens Tilladelse en Passus i Indledningen, hvori der staar, at Formaalet for de Nationer, der tiltræder denne Pagt, er at

„forbedre Ernæringstilstanden og Levestandarden for de under deres Omraader hørende Befolkninger, sikre Indførelsen af bedre Metoder med Hensyn til Fremstilling og Fordeling af enhver Art af Næringsmidler og Landbrugsprodukter, forbedre Landbefolkningernes Livsvilkaar og derved bidrage til en stedse mere verdensomfattende Økonomi“.

Dette er efter min Mening et Formaal og en Opgave i den helt store Stil, og jeg nævner den ordret, fordi jeg synes, den danske Offentlighed skal kende de høje Maal, som Organisationen har sat sig.

Den mest interessante af Pagtens 26 Artikler er efter min Mening Artikel I, der angaar Organisationens Funktioner og Virke-maade. Naar man læser Artikel I, 1ste Stykke, kan man vist uden at komme alt for langt fra Virkeligheden karakterisere FAO som en Slags clearing-house for Informationer vedrørende Levnedsmidler og Landbrug, og dette defineres saa i Stk. 2 under Punkterne a, b, c, d, e og f. Under Punkt b forudsætter man en Forbedring i Uddannelsen inden for Landbruget og en større Udbredelse af alment Kendskab til Landbrugets Teori og Praksis. Jeg synes, der er Grund til at hæfte sig ved denne Passus i Dokumentet, fordi den kunde synes at love større Muligheder for Udveksling af Landbrugets unge fra Alverdens Nationer for gensidigt at kunne drage Nytte af hinandens Viden og Erfaringer. Der vil være al mulig Grund til at hilse en saadan Udvikling med Glæde, ikke alene fordi den giver større Erfaring og nye Impulser, men den forlener ogsaa de unge, der tager ud, med en videre Horisont og et friere Udsyn, som nødvendigvis maa være Forudsætningen for at skabe noget nyt. Vi Danske har en vis Tilbøjelighed til at blive provinssielle, det gælder nok de fleste af vore Erhverv, men ogsaa dansk Landbrug skal forstaa, at skal vi beholde vor Førerstilling inden for Verdens Landbrug, maa vi aldrig nøjes med at være os selv nok; der er nok at lære, baade fagligt, handelsmæssigt og økonomisk.

I denne Forbindelse vil jeg gerne nævne Punkt a, hvor man gaar ind for en viden-skabelig, teknologisk og økonomisk Under-søgelse af alle Forhold vedrørende Levnedsmidler og Landbrug. Paa Landbrugsvidenskabens Omraade er Danmark ikke bagefter; vi kan nævne Navne, der har Klang ude over Verden, men ogsaa her ved vi, at der er meget at lære ude omkring. Maa jeg f. Eks. nævne Rusland. Saa vidt jeg erindrer, var det russiske Videnskabsmænd, der først gik i Gang med kunstig Sædoverføring, en Ting, vi i allerhøjeste Grad har draget Nytte af herhjemme.

Ikke mindst med Henblik paa det teknologiske vil jeg mene, at Situationen har gjort det højaktuelt. Mangelen — og Prisen — paa kvalificeret Arbejdskraft inden for Landbruget er ved at udvikle sig til en Katastrofe, og om Produktionskapaciteten skal opretholdes, vil det sikkert blive nødvendigt at gaa over til en meget vidtgaaende Mekanisering. Dette er i og for sig slet ikke en ønskværdig Udvikling, for Mekanisering kræver en meget stor Kapitalinvestering, og efter min Mening vil Landbruget derved ogsaa miste en Del af sin Charme. Det vil dog vist være uundgaaeligt, og netop her vil vi have meget at lære af U. S. A. og Rusland, som begge er meget langt fremme med Hensyn til Mekanisering af deres Landbrug.

Under Punkt e forudser man en national og international Landbrugskredit, og den skal der — jfr. hvad jeg allerede har været inde paa — nok blive Brug for.

To meget vigtige Afsnit i Traktaten er efter min Opfattelse Punkterne d og f. Under Punkt d forudsætter man en Forbedring af Forædlingsprocesserne, og saa kommer det, jeg navnlig lægger Vægt paa, en Forbedring af Afsætningen og Fordelingen af Levnedsmidler og Landbrugsprodukter, og under f Vedtagelse af internationale Retningslinier for Aftaler vedrørende Landbrugsprodukter. Selv om Indholdet i disse to Punkter kunde tyde paa en vis handelspolitisk Virksomhed, har jeg dog forstaaet det saadan, at FAO i Grunden ikke skal beskæftige sig med gensidige Aftaler, altsaa det handelspolitiske. Jeg har hørt noget om, at det er Hensigten inden for UNO snarest at søge oprettet en speciel Organisation, der netop skulde have det som sin Opgave at varetage de handelsmæssige Funktioner paa international Basis. Jeg forstaaer derfor Punkterne d og f saadan, at det maa blive FAO's Opgave paa Grundlag af de indhentede Informationer at angive